

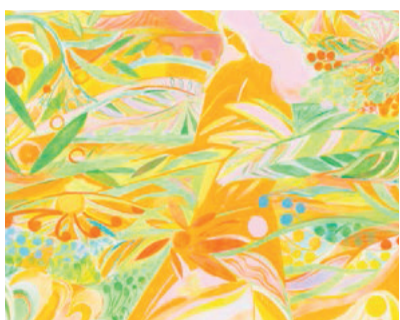
GALLERITIPS

Här finns konsten!

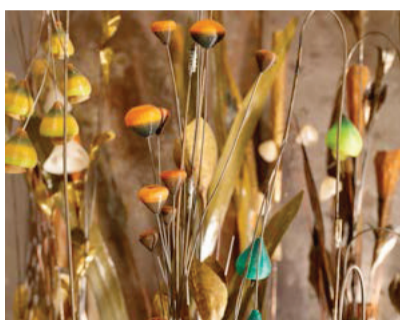
Carolina Söderholm guidar till galleriernas bästa utställningar.

CAROLINA SÖDERHOLM
konstredaktör och konstvetare

Malin Gabriella Nordin, "Bloom" (detalj).

Jan Cardell, "The Garden" (närbild).

"Anaklia, Georgien", 2013.

1 Det vilar något både oskuldsfullt och kaxigt över Malin Gabriella Nordins måleri. Solstrålar och blomblad virvlar runt på dukarna i självlysande toner av apelsin, citron och pion. Hon ber ingen om ursäkt när hon bejakar fantasins och sagans landskap. I likhet med det tidiga 1900-talets expressionister och fauvister – tänk en André Derain eller Sigrid Hjertén – koncentrerar hon sig på ytan som fylls av svingande mönster, silhuetter och växtlighet. Född i slutet av 1980-talet går hon sin egen väg inom nutida måleri. Trots den flödande kolorismen och det naivistiska anslaget finns inget insmickrande över hennes arbete. Konsekvent skapar hon sitt eget form- och färgalfabet som bottnar i närmast urtida symboler, likt blomman, fågeln, solen och jungfrun. Blir färgprakten alltför uppfordrande går det fint att hejda sig inför de rytmiska linjerna i hennes mer grafiska bilder. Utställningen på Kristianstads konsthall är hennes största hittills, där hon förutom måleri på duk, kakel och silke även visar videoverk, skissböcker, kollage och en monumental skulptur.

■ **"Järtecken"**, Malin Gabriella Nordin, Kristianstads konsthall, t o m 20/9.

2 Det knäpper, rasslar och trummar på Trelleborgs museum. Jan Cardells mekaniska trädgård breder ut sig i glimmande metall. För varje steg jag tar sätts stänglar, blad och pistiller i rörelse. Vissa sträcker sig högt mot taket, andra dinglar frestande nära med exotiska blommor och kapslar. "The Garden" är en interaktiv ljudskulptur som genom åren vuxit och förgrenat sig tills den nu förvandlar hela museisalen till en klingande lustträdgård. Skapad genom skickligt metallhantverk, innovativ programmering och en egenhändigt byggd maskin som färgar 3D-skrivarens plasttråd i trolska nyanser är den en häpnadsväckande konstruktion. Varje besökare kan få den att spela på sitt alldeles eget sätt. Med virad koppartråd och blinkande dosor är teknologin integrerad med estetiken på ett självklart sätt. Lika oförställt lycklig blir jag av den harpa som väntar längre in. Återigen förernas musik och mekanik, där skulpturens sakliga framtoning av maskin och industri står i effektfull kontrast till tonernas mjukt knäppande klang. Till helheten hör de målningar mot mörk botten som Cardell också visar. Med drag av lav och korallrev förstärker de känslan av att ha förrirat sig in i en dold förtrollad värld.

■ **"The Garden"**, Jan Cardell, Trelleborgs museum, t o m 6/9.

3 Den bästa mjölkpiggen i Slutsk har stadig blick och gröna gummistövlar. Hennes rekord är 1160 liter mjölkad mjölk på en månad. I Belarus reser den polske fotografen Rafal Milach runt och fotograferar landets vinnare. Här poserar den bästa jägaren i Ivacevichy-distriktet med sitt gevär, medan bästa anställd på nationalbiblioteket i Minsk givetvis inte höjer blicken från sitt arbete. Med blick för det mänskliga, absurda och oroande skildrar Milach invånarna i Belarus under Lukasjenkos diktatur. Samtidigt pekar hans projekt på hur kommunisttidens glorifiering av starka arbetare, präktiga mjölkerskor och muskulösa atleter i folkets och statens tjänst lever vidare i nya kläder och format. I andra bilder dokumenterar han moderna ruiner av en georgisk lyxbadort, lämnad att förfalla innan den ens stod klar. Det är sista helgen, så skynda att se.

Pågår hela sommaren gör däremot Malmökonstnären Olof Nimars utställning "Vinden gör kurvor i linjerna" i galleriets skyltfönster, en lek med geometri, fotografiets illusion och vardagens ofta förbisedda fond, den trivsamt rutiga bordsduken.

■ **"Refusal"**, Rafal Milach, t o m 14/6, "Vinden gör kurvor i linjerna", Olof Nimar, t o m 4/8, Galleri Format, Claesgatan 14, Malmö.

4 När Galleri Thomas Wallner öppnar för säsongen är det med besked. På väggarna trängs verk av nära hundra konstnärer. Femte upplagan av samlingsutställningen "Polyfoni" kunde lätt ha blivit ett mischmasch, men för att hålla kaoset borta råder strikt disciplin. Varje konstnär deltar med högst fyra verk i begränsad storlek. Upplägget gör konsten sympatiskt tillgänglig och försåtligt behändig. På de nätta dukarna ryms såväl politiska käftsmällor som malande oro, men framför allt en lockande mångfald. Etablerade höjdare som Ann Edholm och Clay Ketter hänger sida vid sida med unga stjärnskott som knappt hunnit lämna konstakademin. Med välbekanta namn som Thale Vangen

Emma Tryti, "Fågelbo".

och Leif Holmstrand ges en mönstring av Malmös konstscen, där inte minst Samaneh Reyhani lockar med sina skulpturer i marmor, brons och glas. Lena, organiska och vridna ba-

lanserar formerna med sedvanlig skärpa på gränsen mellan sensualism och smärtande obehag.

Länge blir jag stående framför Emma Trytis tecknade tittskåp där märkliga varelser, en blandning av människa, fågel och fisk, samlas i naturens sköna och dunkla famn. Kitleten kokar om natten medan erotiska frodas vid skummande vattenfall. Likaså fascinerar den unga målaren Sofia Olssons svit "Third nature", vars flytande bildvärld på stål påminner om kemiska processer och upplöst natur. Hon är en av många nya beaktningar som jag gärna vill se mer av.

■ **"Polyfoni"**, Galleri Thomas Wallner, Simris bygata 9, Simris, t o m 19/7.